

Met 45 jaar ervaring als vleesveehouder en handelaar is Raf Weemaes uit Kieldrecht een ervaren rot in het vak. In al die jaren heeft hij veel zien veranderen. Niet alleen het type van de dieren in zijn stal veranderde, ook de afzet van zijn dieren en het vlees.

TEKST WIM VEULEMANS

Witblauwen in vijftien jaar 100 kilo zwaarder

In de Wase polder, vlak bij de Antwerpse haven, hebben Raf en Luce Weemaes-Verhaert eerder dit jaar een volledig nieuw vleesveebedrijf uitgebouwd. Hun oorspronkelijke bedrijf werd onteigend voor natuurgebied. De gloednieuwe locatie huisvest tussen de 500 en 600 dieren, het overgrote deel daarvan zijn zuivere witblauwe koeien en kruislingkoeien. Daarnaast kalven er jaarlijks een 50-tal dieren van het Franse ras rouge des prés.

Raf Weemaes (59) zit ondertussen al 45 jaar in de stiel, als veehouder, afmester én als handelaar. In die tijd heeft hij heel veel zien veranderen. 'Op veertienjarige leeftijd kreeg mijn vader een hartaanval en ik nam toen zijn werk over', vertelt de vleesveehouder. 'Ik nam na de markt in Brussel toen nog de trein richting Libramont om daar dieren te gaan kopen.'

Al die jaren bezocht Weemaes ook wekelijks de veemarkt van Ciney, waar hij steeds een aantal dieren kocht, in de topjaren tot vijftig per week. 'Vroeger had ik elke week tot honderd magere dieren nodig', vertelt hij. 'Dat waren voornamelijk witblauwen, in die tijd waren dat er naast de dikbillen ook van het mixte-type. Nu heb ik wekelijks nog een 35-tal runderen nodig, de zuivere witblauwen zijn nog wel gebleven, maar er komen ook steeds meer kruislingen bij.'

Elk dier heeft zijn plaats

In al die jaren is er volgens Weemaes heel veel veranderd. 'Behalve de prijs van de dieren die ik afzet, die is zelfs lager dan in mijn beginjaren. Er zit eigenlijk van kop tot staart te weinig rendement in onze sector.' In het verleden kon deze vleesveehouder ook wekelijks dieren exporteren naar Frankrijk, maar nadat de dollekoeienziekte was geconstateerd, besloot Frankrijk van de ene op de andere dag om enkel Franse dieren aan te kopen. 'Chauvinisme,' lacht de vleesveehouder, 'maar sindsdien is het einde verhaal voor mijn afzet naar onze zuiderburen. Voor de grote ketens die op export gericht zijn, kunnen wij niet meer produceren. Wij moeten ons vooral richten op wat de lokale afzet en vooral de slagers willen. Deze laatste kennen onze kwaliteiten en vragen amper wat het kost. Zij zoeken steeds het beste.'

Volgens Weemaes is het belangrijk dat je al bij de aankoop van een mager dier goed weet waar je dat dier wil afzetten. Dat merkt hij ook op de wekelijkse markt in Ciney. 'Op de markt is voor elk dier dat jong en goed is, nog voor de verkoop bekend waar het later zal geplaatst worden.' Voor zijn afzet van dieren werkt Weemaes sinds lange tijd samen met een vlees-

handelaar. 'Vroeger kon ik makkelijk nagenoeg bij elke slager een karkas plaatsen, maar vandaag kunnen ze dat niet allemaal meer verwerken. Ze willen nog slechts delen van het karkas. Om het overzicht een beetje te bewaren ben ik dan gaan samenwerken met een vleeshandelaar.'

Minder droog vlees is de uitdaging

In al die jaren is er weinig veranderd aan het rantsoen van de dieren. Het belangrijkste criterium in de selectie van zijn grondstoffen en krachtvoer is voor Weemaes de kwaliteit van het product. 'Daar geef ik geen millimeter op toe, over de prijs van het product zal ik nooit praten. Het moet goed zijn, en ik hou graag vast aan dezelfde producten.'

Weemaes vreest wel dat de beschikbaarheid van de grondstoffen steeds meer een probleem wordt. Die grondstoffen in het rantsoen zijn voor nagenoeg alle dieren dezelfde, met onder andere mais, ccm, stro, luzerne, frieten en aardappelen, aangevuld met krachtvoer. De eerste weken van de afmestperiode krijgen de dieren wel een lichtere versie dan later in de afmest. Voor de afstemming van het volledige rantsoen werkt Weemaes tevreden samen met het team van Franson. 'We krijgen steeds beter krachtvoer ter beschikking', bestempelt Weemaes een belangrijke vooruitgang in de vleesveehouderij. 'We weten meer, hebben betere producten en er is meer balans in het rantsoen. Ook het goed kunnen mengen met een voermengwagen is een flinke vooruitgang.'

Eén keer per dag krijgen de dieren hun volledige rantsoen gevoerd, tegelijkertijd zorgt een strooirobot voor een schoon en droog ligbed. Vlak voor slapengaan doet Weemaes nog een finale check in de stal en duwt hij het voer nog eens bij. 'Alle dieren komen dan ook meteen weer eten.'

De witblauwen in zijn stal zijn niet meer dezelfde als jaren terug. 'De laatste vijftien jaar zijn de witblauwen zeker honderd kilogram zwaarder geworden. Ze hebben beter beenwerk, zijn langer geworden en hebben meer buik', omschrijft de afmester de vooruitgang van het ras. Vooral het volume van het dier is belangrijk voor de vleesveehouder. 'Dieren met volume en buik zijn gewoon makkelijker af te mesten, makkelijker af te zetten en hebben minder kans om droog vlees te hebben.' Dat droge vlees is een van de redenen waarom meer kruislingen zijn stal bevolken. In deze diergroep is de kans op een karkas met droog vlees immers veel kleiner. 'Dat droge vlees zorgt echt wel voor een uitdaging voor de witblauwen en de fokkerij', besluit Weemaes. |

Raf Weemaes:

'Dieren met volume en buik zijn gewoon makkelijker af te mesten'